

Vai arī pareizs ir pretējais viedoklis un Regulas Nr. 1484/1995 3. panta 2., 4. un 5. punktā raksturotais kontroles mehānisms arī *ex post* pārbaudes gadījumā ir jāinterpretē tādējādi, ka viens vai vairāki importētāja tālākpārdošanas darījumi par zemāku cenu nekā norādītā kravas CIF importa cena, pieskaitot maksājamo ievadmuītas nodokļa summu, neatbilst Kopienas tirgū noteiktajiem (pārdošanas) noteikumiem, un tādēļ jau šī iemesla dēļ ir jāmaksā papildu ievadmuīta? Vai atbildi uz pēdējo minēto jautājumu ietekmē tas, vai tālākpārdošanas darījumu vai darījumus importētājs ir veicis par cenu, kas ir zemāka par piemērojamo reprezentatīvo cenu? Vai šajā kontekstā ir svarīgi, ka reprezentatīvā cena laikposmā līdz 2009. gada 11. septembrim tika noteikta savādāk nekā pēc tam? Vai, lai atbildētu uz šiem jautājumiem, nozīme vēl ir arī tam, vai pircēji Savienībā ir ar importētāju saistīti uzņēmumi?

2. Ja no atbildēm uz pirmā jautājuma kompleksu izriet, ka tālākpārdošana ar zaudējumiem ir pietiekams pierādījums, ka norādītā CIF importa cena ir jānoraida, kā šādā gadījumā ir jānosaka maksājamā papildu ievadmuīta? Vai aprēķinu bāze jānosaka atbilstoši metodēm, kas attiecībā uz muitas vērtības noteikšanu ir paredzētas Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa ⁽³⁾ izveidi 29.–31. pantā? Vai arī aprēķinu bāze ir jānosaka, tikai pamatojoties uz piemērojamo reprezentatīvo cenu? Vai Regulas (EK) Nr. 1234/2007 141. panta 3. punkts neparedz iespēju laikposmā līdz 2009. gada 11. septembrim izmantot attiecīgajā laikposmā noteikto reprezentatīvo cenu?
3. Ja no atbildēm uz pirmo un otro jautājumu izriet, ka, nosakot pienākumu maksāt papildu ievadmuītu, izšķiroša nozīme ir tam, ka importētie produkti Kopienas tirgū tika pārdoti ar zaudējumiem, un kā aprēķinu bāze, nosakot maksājamās papildu ievadmuītas apmēru, ir jāizmanto reprezentatīvā cena, vai Regulas (EK) Nr. 1484/95 3. panta 2., 4. un 5. punkts, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2001. gada 13. decembra spriedumu (*Kloosterboer Rotterdam B.V.*, C-317/99, ECLI: EU:C:2001:681), ir saderīgs ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 141. pantu?

⁽¹⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1484/95 (1995. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus papildu ievadmuītas nodokļu sistēmas ieviešanai un papildu ievadmuītas nodokļu noteikšanai mājputnu gaļas un olu nozarē, kā arī ovalbumīnam, un atceļ Regulu Nr. 163/67/EEK (OV 1995, L 145, 47. lpp.)

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV 2007, L 299, 1. lpp.)

⁽³⁾ OV 1992, L 302, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 1. martā iesniedza *Rechtbank Noord-Nederland* (Nīderlande) – HQ savā vārdā un kā sava nepilngadīgā bērna IP likumiskā pārstāve, *JO/Aegean Airlines SA*

(Lieta C-163/18)

(2018/C 182/12)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Noord-Nederland

Pamatlietas puses

Prasītāji: HQ savā vārdā un kā sava nepilngadīgā bērna IP likumiskā pārstāve, JO

Atbildētāja: *Aegean Airlines SA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pasažieris, kuram saskaņā ar (valsts tiesību sistēmā transponēto) Direktīvu 90/314/EEK par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām ⁽²⁾ ir tiesības prasīt viņa biļetes cenas atlīdzinājumu no ceļojumu rīkotāja, vairs nevar prasīt nekādu atlīdzinājumu no gaisa pārvadātāja?

- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai pasažieris no gaisa pārvadātāja tomēr var prasīt viņa biļetes cenas atlīdzinājumu, ja ir jāizdara pieņēmums, ka ceļojumu rīkotājs, ja tas tiktu atzīts par atbildīgu, finansiāli nespēs faktiski atlīdzināt biļetes cenu un ceļojumu rīkotājs nav arī veicis nekādus preventīvus pasākumus, lai garantētu šo atlīdzinājumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

⁽²⁾ Direktīva 90/314/EEK (1990. gada 13. jūnijs) par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām (OV 1990, L 158, 59. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 7. martā iesniedza *Arbeitsrechtbank Gent* (Beļģija) – *Ronny Rohart/Federale Pensioendienst*

(Lieta C-179/18)

(2018/C 182/13)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsrechtbank Gent

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Ronny Rohart*

Atbildētājs: *Federale Pensioendienst*

Prejudiciālais jautājums

Vai lojālas sadarbības princips, kas paredzēts LES 4. panta 3. punktā, kopsakarā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumiem, kas pieņemti ar Padomes 1968. gada 29. februāra Regulu (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68⁽¹⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kas, aprēķinot darba ņēmēja vecuma pensiju, pamatojoties uz šajā dalībvalstī pabeigto sniegumu, liedz ņemt vērā militāro dienestu, ko attiecīgā persona ir pildījusi attiecīgajā dalībvalstī, jo militārā dienesta laikā un arī pēc tam attiecīgā persona nepārtraukti ir bijusi Eiropas Savienības ierēdnis un tādēļ neizpilda dalībvalsts tiesiskajā regulējumā paredzētos pielīdzināšanas nosacījumus?

⁽¹⁾ Padomes Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 (1968. gada 29. februāris), ar ko nosaka Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kā arī paredz īpašus Komisijas ierēdņiem uz laiku piemērojamus pasākumus (Civildienesta noteikumi) (OV 1968, L 56, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 9. martā iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *Agrenergy Srl/Ministero dello Sviluppo Economico*

(Lieta C-180/18)

(2018/C 182/14)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato